

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4991

гр. София, 07.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 07.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **9181** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 т АПК.

Делото е образувано по жалба от [фирма], [населено място], представлявано от М. И. чрез процесуален представител Б. Ф. с редовно пълномощно срещу Заповед № РА-30-282/25.08.2020г. на Главния архитект на Столична община.

С Решение № 3524/31.05.2021г. , постановено по делото, съдът е отменил Заповедта № РА-30-282/25.08.2020г. на Главния архитект на Столична община в частта ѝ, с която е разпоредено на [фирма] да премахне незаконен строеж „Едноетажен склад“ , находящ се в ПИ с идент. 68134.2097.464, Природен парк „В.“, а е отхвърлена в останалата ѝ част, в която е установено наличието на незаконен строеж, представляващ Едноетажен склад“ , находящ се в ПИ с идент. 68134.2097.464, Природен парк „В.“.

По разноските съдът е съобразил следното: При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски, по съразмерност. Споделено е възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар, с оглед фактическата и правна сложност на спора. Съдът намира, че адвокатския хонорар следва да бъде уважен до размер от 1000 /хиляда/ лева, съобразно с тежестта на делото и предвид определения минимум за дела по ЗУТ от 600 лева. Доколкото по делото се установява частична основателност на жалбата, съдът приема, че разноските следва да бъдат определени по съразмерност, което налага Столична община да бъде осъдена да заплати в полза на дружеството – жалбоподател сумата от 337 лева, по съразмерност.

При тези съображения, Столична община е осъдена да заплати в полза на [фирма] сумата от 337 / триста тридесет и седем/ лева, представляваща доказаните разноски, по съразмерност.

Постъпила е молба от адв. Б. за изменение на решението в частта за разноските, като се сочи следното: Моли в полза на Н. интернал да бъдат присъдени разноски в размер

на 3 029, 30 лева, изчислени както следва: сумата от 2 542.80 лева ,представляващи ½ от заплатения хонорар от 5 085. 60 лева; сумата от 300 лева, представляваща заплатения депозит на съдебно счетоводна експертиза и сумата от 186.50 лева, представляваща ½ от заплатения хонорар за изготвената съдебно техническа експертиза. Мотивира основания за занижен размер на адвокатски хонорар, на база възприетото от съда, че същият е справедлив до размер от 1000 лева, съобразявайки фактическата и правна сложност на делото.

Молбата е изпратена на ответника за становище, който заявява такова за неоснователността ѝ с писмо от 01.07.2021г.

Съдът намира молбата за неоснователна. Следва да бъде съобразено представянето на списък с направените разноски от страна на жалбоподателя, приложен на лист 339 с приложени фактури, доказващи направените плащания. Съгласно същия, общият размер на претендираните разноски е както следва: държавна такса от 50 лева, държавна такса за издадени съдебни удостоверения в размер от 15 лева, държавна такса за ДА „Архиви“ от 8 лева, депозит за СТЕ в размер от 300 лева и адвокатски хонорар от 5 085. 60 лева с включен ДДС. Съдът вече е изложил съображения относно фактическата и правна сложност на спора, като събирането на доказателства за установяване на определени обстоятелства, не променя характера им. Поради това приема, че справедливият размер на хонорара, който е дължим е 1000 лева. Общият размер на разходите, направени от жалбоподателя, при адвокатско възнаграждение от 1000 лева, възлиза на 1373 лева. Съразмерно на уважената част от жалбата – ½ възлиза сумата от 686. 50 лева. С оглед обаче направената претенция за присъждане на разноски от страна на ответника, който доказва разноски от общо 700 лева / 200 лева юрисконсултско възнаграждение/ и 500 лева заплатен депозит за СТЕ, следва, че на ответника е дължима сумата от 350 лева. С оглед направените по-големи разноски от жалбоподателя, с тази сума следва да се намали задължението на ответника за заплащане на сторените разноски, именно поради което същият е осъден да заплати на Н. интернал сумата от 337 лева, представляваща разликата между двете суми.

По изложените съображения, съдът намира молбата за неоснователна и счита, че следва да я остави без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът **ОПРЕДЕЛИ:**

НЕ УВАЖАВА молба от адв. Б. за изменение на решение № 3524/31.05.2021г. в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на оспорване по реда на оспорване на основното решение.

Преписи от определението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: